

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyitlér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltenek.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SOMLYÓN:

Móricz Gyula szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyitléri cikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

Felhívás előfizetésre

a „Székelyföld“ 1884. évi folyamára.

A „Székelyföld“ című közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 frt. — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

Előfizetések elfogadtatnak Kézdi-Vásárhelytől a kiadó-hivatalban, Csik-Szeredán Szabó Albert könyvnyomdájában. Az előfizetési pénzek vidékről — legezlszerűbben posta-utalvánnyal — Kézdi-Vásárhelyre, lapunk kiadó-hivatalába küldendők.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Az új ipartörvény és iparosaink.

II.

Az iparosok másik és igen fontos kívánsága volt, hogy a kényszer-társulás mondassék ki törvényben. Ezen kívánság tehát az új ipartörvény 122-ik §-ában van kimondva. Hogy mily hatáskört biztosít a törvénynek hivatolt szakasza, azt mindenki azonnal átlát.

A „Székelyföld“ tárczája.

Sohasem.

Mikor először láttalak,
Mélázva ott a lombos fák alatt,
Hidegen és közönyössel nézdelém,
Mint gondozod szép kis virágodat.
S aztán mikor elmondák egyszerűn,
Hogy „így meg úgy“ már párod is akadt,
Azaz „ha még nincs, hát majd lenni fog“,
Szóval: szeretnem téged nem szabad:
Nagyot nevettem rajta gögösen;
Csak az a baj? no ne félj édesem,
Nem foglak soha szeretni,
Sohasem! . . .

Mikor utolszor láttalak,
Bucsuzva ott a kis kapu alatt;
Mikor utolszor látám éj szemed,
Utolszor hallám kedves hangodat,
S eszembe jutott amaz intelem:
Szeretnem téged soh'sem lesz szabad, —
Oh, nem nevettem többé rajta már,
De azt hívé, a szívem megszakad! . . .
S a rövid bucsu után, édesem,
Fölshajtottam, de keservesen:
Nem foglak soha szeretni,
Sohasem! . . .

Gödri Ferenc.

Gombos uram leánya.

(Elbeszélés.)

Irta: Dobay János.

VI.

Törös Sándor lázas nyugtalansággal várta a kuruzslónő által kitűzött találkozó idejét. Gyanította, hogy nevezetes dolgokat fog a titokteljes asszony felfedezni, mely sorsára is elhatározó befolyással leend, de hogy e felfedezés miből fog állani, arról sejtelve sem volt. Végre a várva várt idő megérkezett. Sötét, viharos este volt. Az ég vilámlott és dörgött. Ég és föld egy sötét tömeggé olvadtak össze s erős déli szél zúgott végig a falu utcáira. Olyan idő volt, melyről a székely ember azt szokta mondani, hogy „még a jó kutyát sem kellene ilyenkor kikergetni“.

Törös Sándor este 10 óra felé, fegyverét vállára vetve, elindult a találkozóra kitűzött hely felé. Oly sötét volt, hogy még az ő biztos helyismerete is nem egyszer cserben hagyta s csak a cikázó villám fénye mellett tudta magát olykor-olykor tájékozni. Hosszas tévelygés után megérkezett a cserjéhez és ott megállt, hogy bevárja az asszonyt. Pár pillanat múlva egy kéz érinté vállát s egy hang suttogá fülebe:

— Pontos voltál, édes fiam. Most menjünk, mert még nagy ut áll előttünk. Minde-

van, az a testület által az illető külön iparágat üzők céljaira külön kezelendő.“

Igy állván a dolog, azt hiszem, mi sem állja útját annak, hogy az ipartestület, ott, a hol erre a törvény megadja az engedélyt, megalakulhasson. Őszintén tanácsolhatjuk tehát, hogy siessenek iparosaink a törvény által adott és biztosított önkormányzati jogot mihamarabb életbeléptetni.

Hogy ez mihamarább létesüljön, őszintén kívánjuk!

Gyöngyösi István.

Az erdélyi róm. kath. status-gyűlés.

(Vége.)

A gymnasiumokról szóló jelentésre vonatkozó bizottsági javaslat igen érdekes vitaközlésekre nyújtott alkalmat.

A bizottság ugyanis oda kívánja utasítani az igazgató-tanácsot, miszerint az igazgatók és tanártestületek meghallgatása után összes gymnasiumainkban megállapított legjobb tankönyvek használatba való vételéről 1885. tanévtől kezdődőleg az egyöntetűség szemmel tartása mellett gondoskodjék.

Ugron Gábor nem tartja helyesnek, hogy a tanárok még a tankönyvek választására se nyerjenek szabadságot, sőt ebben éppen a tanári önállóságot látja megtámadva.

Dr. Szamosi János szintén osztózik előtte szóló nézetében s a merev egységesítést sokkal károsabbnak tartja, mint a szabad választást, éppen azért a bizottság javaslatának elvetését indítványozza.

nütt nyomomban légy, mert könnyen valami mélységbe bukhatsz. Nagyon sötét van, de az én szemeim már megszokták ezt.

Az asszony megindult s az ifjú szótlánul követé. Így mentek felfelé a hegyen, majd sziklák közt, majd meg szédítő mélységek szelén végig. A sűrű sötétség miatt nem lehetett ugyan mindezeket látni, de az ifjú, ismerve e helyeket, tudta, hogy minden perczen csak egy lépés választja el a biztos haláltól. Bámulta e rendkívüli nő csodálatos biztosságát, melylyel e veszélyes helyek közt törhetlenül előre haladt.

Egy órai menet után a nő megállt és suttogva szólt:

— Czélnál vagyunk, édes fiam. Most itt megállunk. Szerencsére a vihar már kitombolta magát, az ég kezd világosodni s így láthatsz valamit. Itt e sűrűségben állj meg s nézz arra felé, merre azt a sötét tömeget látod. Meg ne mozdulj, mert ez mindkettőnkre veszélyt hozhat.

Alig egy negyedórai várakozás után emberi léptek zaja volt hallható. Egy magas alak haladt el mellettük s az asszony által megjelölt sötét tömeg felé vette útját. Az alak eltűnt s egy pár perc múlva egy másik, majd meg egy harmadik jelent meg. Mindnyájan ugyanazon irányban távoztak. A kuruzslónő kevés idő múlva az ifjuhoz hajolt s suttogva szólt:

Móricz Gyula nem tudja, csinált-e tanulmányt a bizottság intézeteknél használatban levő tankönyvekről; de a javaslatból ítélve ezt kétségbe vonja. Tudomása szerint intézeteinknél mind oly tankönyvek vannak használatban, melyek a közoktatási tanács által engedélyeztettek és ajánlottak. Az egységesítés által nemcsak a tanárok önállóságát látja megtámadva, hanem még azon nehéz körülmények közé hozhatja az igazgató-tanácsot, hogy egy tárgyra minden intézet által külön tankönyv ajánlatván, esetleg a leggyengébb fog kijelölteni, mi az önerzetes tanárnak munkakedvét nagyban alászállítja. A bizottság ajánlatát ez okból nem fogadja el, s kéri a status-gyűlést az eddigi gyakorlat fentartására.

Még hozzászóltak a kérdéshez Beke Antal, Ávéd Jákó és Dr. Finály Henrik, ki az egységesítés mellett küzdött. Végre Török Balint emelt még szót, védelmezvén a bizottság javaslatát.

Miután a kérdés minden oldalról meg lett vitatva, a bizottság javaslata elvetett és az eddigi gyakorlat fentartandónak határozott.

A kantai gymnasium kérdésében nem történt semmi határozat, mert az e végre kiküldött bizottság még nem terjesztette elő.

A csiksomlyói praetoriális épületre vonatkozólag elhatározott, hogy addig is, míg a börtönök kiürülnek és az egész épület tanügyi célra igénybe vehető leend, a lakható részek az igazgató-tanács által adassanak ki haszonhérbe.

Hátra volt még a kepe kérdése, mely ügyben egyéb nem történt, csupán a kiküldött bizottság lett néhány az ügy iránt érdeklődő taggal kiegészítve. Dr. Éltés Károly, bárha az ügy tárgyalás alá nem került, egy nagyobb terjedelmű művéből részlete-

— Most már mehetünk. Eddig keveset láttál, de ezután annál többet fogsz hallani; azonban még egyszer figyelmeztetlek, hogy egy hangot se adj, mert akkor mindketten veszve vagyunk. Egy különös társaságot fogsz nemsokára megismerni, melynek tagjai a törvény üldözőitől, elszánt, bátor emberek, kik azonnal megölnének, ha észrevénnek, hogy jelen vagyunk.

— Nem menne az oly könnyen — szólt az ifjú, fegyverére ütve.

— Jobb vigyázz, mint kitenni magunkat egy ártánytalan harez esélyeinek.

Lassu, nesztelen léptekkel haladtak a már említett sötét tömeg felé. A mint közelebb értek, egy romhalmaz körvonalai tűntek elő az éj homályából. Sándor felismerte, hogy a nép által „Tündér Ilona“ várának nevezett várrom ez. Megkerülték a dombot, melyen a várkastély állt és a tulsó oldalon a legnagyobb csendben hatoltak felfelé. A várromhoz érve, az asszony egy kötélfágsót vett elő s ezt egy fa törzshez megerősíté. Pár lépésnyire egy kut ürege látszott és ebbe a fágcsót beereszté.

— No most, fiam, — sugá az asszony — vigyázz. Beereszkedünk a kutba, de óvakodjál minden zajtól. Először én megyek le, s midőn a fágcsót megrántom, jöjj te is.

Ezzel az asszony a fágcsóra lépett s egy pillanat múlva eltűnt az üregben. Ne-

ket olvasott fel annak bebizonyítására, hogy a kepe a tizeddel teljesen egy természetű. A gyűlés örömmel hallgatta és fogadta Éltés szépen összeállított művét s az e végre ki-küldött bizottság figyelmébe ajánlotta.

Háromszékmegye közigazg. bizottságának ülése

október 7.

(Vége.)

Az erdőbizottság mult havi jelentéséből megemlítjük a következőket:

A k.-vásárhelyi erdőgondnokság felterjesztette volt Felvölál község kérelmét a Bálvány nevű erdő kihasználására vonatkozólag felterjesztése szabályszerű felszerelés végett visszaküldetik. Bálafalva, Esztelnek, Kurtapatak és K.-Szentlélek társasközségek erdőrendészeti áthágása tárgyában felterjesztett ügyiratok és a kir. erdőfelügyelő-ségnek e tárgyban kelt 466. számú véleménye.

A kir. erdőfelügyelőség véleményének meghallgatása után, mivel nevezett erdőbirtokos társasközségek az 1879. évi erdőtörvény 56. §-ában körülírt erdőrendészeti áthágást követtek el, ezért 25 frt pénzbüntetésben s a felmerült és illetékes uton megállapított eljárás költségeiben marasztaltatnak el. Az alispán visszaterjeszti a 121. sz. a kiadott iratokat, miután azok Bölön község közbirtokosságával közöltettek.

A k.-vásárhelyi erdőgondnokság élére kinevezett főerdész jelent, hogy az illetékes hatóságoknál, valamint az erdőbirtokosoknál jelentkezett és hivatalos működését megkezdte. K.-Vásárhely város erdőrendészeti áthágása ügyében felvett jegyzőkönyv és a kir. erdőfelügyelőségnek e tárgyban folyó évben kelt 561. számú véleménye szerint Kézdi-Vásárhely város, mint polgári és lemhényi erdőbirtokos az 1879. évi erdőtörvény 51. illetve 53. §-ában körülírt erdőrendészeti áthágást követően el, miért idézett t.-cz. 56. és 108. §. alapján 50 frt pénzbírságban és 20 frt eljárási költségekben marasztaltatik el.

A havi jelentések után következő nevezetesebb folyó ügyek nyertek elintéztet:

Bereczk város közönségére tévesen előírt 283 frt 15 kr tőke-kamatadó, az ezután járó 99 frt 40 kr ált. jövedelmi pótdadó és 40 frt 80 kr földadó le iratott.

Az állami utakra létesített építkezésnek folyó október hó 29-én leendő megvizsgálására a közigazgatási bizottság kebléből kirendeltettek Újvárosi József, Kőnczei Miklós és Molnár Józsiás, kik között a bejárando utvonalt felosztattott.

hány perecz mulva megrándult a hágosó s az ifju azonnal leszállt a mélységbe. Egy néhány lépcsőfok után szilárd földet érzett lába alatt egyszermind az asszony suttozó hangját hallá:

— Most nézz erre s hallgasd, a mit beszélnek.

Az ifju megtordult s a kut falában egy fülkeszerű mélyedés volt látható, melyen világosság tört át és emberi hangok voltak hallhatók. Benézett a nyíláson és alattuk mintegy másfél ölnyi mélységben egy tágas, földalatti terem tűnt szemébe, melyben lobogó tűz körül három ember beszélgetett. Mindnyájan egyszerű paraszt ruhába valónak öltözve és Sándor bámulva ismerte fel az egyik magas alakban Gombos urat. A többi alak egészen ismeretlen volt előtte. Most épen Gombos uram emelt szót:

— Ugy, ugy, czimborák, nem kell a sorsot kihívni, mert megboszulja magát. Már közel 30 éve, hogy e szép mesterséget folytatjuk. Én mindig buzgó, elszánt vezérek valék, de most már érzem, hogy elég volt s hogy vén testemnek nyugalomra van szüksége. Szép üzleteket csináltunk, mindnyájan megvagyonosodtunk utána; ideje tehát, hogy nyugalmába tegyük magunkat. Minket közös bűn fűz össze, s biztos lehet mindenki, hogy a másik nem fogja elárulni. Én mai naptól kezdve megszüntem vezérek lenni; a mit jövőben teszték, az a ti dolgotok; én részemről mosom kezeimet.

— Elismerem, hogy mindig jó, igazságos vezérünk valál — szolt egyik alak — s

A kézdívárshelyi községi közbizottság egészségügyi törvényellenesen lett felállításáért Szentlélek községe által beadott felebbezés a másodfoku határozat helybenhagyása mellett visszautasított. Szócs József k.-vásárhelyi polgármestert illetőleg, miután igazoltatott, hogy 5000 frt adóhátrálék 1900 frtra szállított le, ezen hátrálék behajtására nézve a miniszteriumtól 15 napi határidőért felterjesztést tétetett.

Csikszentmártoni állatkiállítás.

Tek. szerkesztő ur!

Kiállítási tudósítást írok, de előre is megnyugtatom a szerkesztő urat a felől, hogy a szerkesztői irodában halomra gyűlt aféle tudósításoktól az enyém eltérő, lévén az csak egy rövid elmélkedés a csikszentmártoni állatkiállításon látott, hallott és tapasztalt dolgokból kifolyólag.

Az első napot emlékezetessé tette mindnyájunk előtt egyleti elnökünk megnyitó beszéde. Oly tanulságos és gyakorlatias irányu beszédet hallottunk, mely tén sehol sem lett volna találóbb, mint épen e vidéken, hol a szentelemelés derűre-borura üzetik. A tagosítás hasznossága, a szentelemelés megszorítása és az állattenyésztés emelésének fontossága kézzelfogható bizonyítékokkal lett a hallgatóság elé tárva. De a fény mellett itt is megjelent a soha el nem maradó árny, mely a megjelent székelő gazdaközönség feltűnő csekély számában nyilvánult. Nekem, a ki — mondhatnám — a kiállítás legtávolabbi vendége valék, igazán sajnosan esett tapasztalnom a székelő gazdak e részvétlenségét. Szerettem volna ott látni Alosiknak minden földmivelőjét, hadd zugott volna mindenek fülebe, mint vészharang zugása, a a megnyitó beszédnek amaz intő szava: „Igy pusztulni kell.”

Hol volt Csikmegye nemes papsága és tanítói kara? kikre a kilenczített részben földmivelőkkel álló népség ideiglenes és örök boldogsága van bízva; kiktől jogosan megvárjuk, hogy e téren is a nép vezetői legyenek, miután az ő életmódjukat is épen a földművelés képezi. Alig egy pár érdemes tag kivételével távol tartották magukat; pedig egy hivatása iránt magával tisztában levő s a nép bizalmát élvező lelkész és néptanító hivatalos hatáskörén kívül mennyi üdvöst és jót tehet a vezetésére bízott község hasznára és előmenetelére!

De hát nálunk a közzszellem, a közérzetlet épen a legvitálisabb kérdéseknél hiány-

zik. Hol nem százanként, hanem ezrenként kellene tömörülnünk, hogy helyrehozzuk eddigi mulasztásainkat s hogy letegyük jövő jöllétünk alapkövét: ott vonulunk vissza.

Hogy azonban nehol valaki e szavaimat félremagyarázza, egész tisztelettel kijelentem, ne tessék azt szemrehányásként venni, mert véleményem szerint azon humanus jóindulat, melylyel sorsosainkat itt-ott mulasztással terheljük, őket erre figyelmeztetjük, sőt annak káros és vészthozó következményeire utaljuk: nem lehet sértő, mint-hogy az nem is szándékoltatott.

Hiszem, hogy a kiállítás további lefo-lyását e becses lapok számára mások már egész részletességgel leírták; azért annak elosorolásával e helyen nem foglalkozom; csak annyit jegyezlek meg, hogy az állateso-portok közül a ló-osztály legjobban volt képviselve s meglátszott itt is a magas kormány gondossága, míg a szarvasmarha-, juh- és sertés-osztályban egyes példányok kivételével igen sok selejtes mutatott be. Már pedig Csikmegye természetes legelőjénél fogva főleg a juktenyésztés kultiválására van hivatva.

A kiállítás második napján meglátogattuk Márton Ferencz ismert gyümölcsészünk és gazdánk gyümölcsös kertjét, hol több mint ezer különbkülön termőfa részesül gondos ápolásban. A háziur szíves kalauzolás mellett tekintettük meg a telepek csaknem minden fáját, s midőn szemlénkel készen voltunk és még egy általános pillantást vetettünk az egészre, önként jött, hogy felkiáltunk a költővel: „Pompá nem! csak angyal kéne még s kész itt alant az ég.”

Szép példaadás, okszerű utmutatás lehet e gyümölcsös megyénk minden rangu és rendű földbirtokosa előtt. És a ki e telepet meglátta, bizonyára nem fog késni a mezőgazdaság ezen jövedelmező, nemes mellékágának felkarolásával már csak azért sem, mert mint értesültünk, tulajdonos ur egy a községi falkolák, mint egyes megyei magánbirtokosoknak a legörömebb szokott ingyenes oltógalyakkal kedveskedni.

E napnak is meglelt gyümölcse s így a hosszú ut fáradalmiért, melyeket megtettünk, bőven kárpótoltattuk.

Mielőtt tudósításonkat bezárnám, megemlítem még a cselédjutalmazást, mely célra adott gazdasági egyesületünk adott 100 forintot és Márton Ferencz törvénybíró ur gyűjtés útján összehozott 40 forintot. Megjutalmaztatott 33 cseléd. E helyes eljárás a mellett szolt, miszerint gazdasági egyesüle-

zatok; én még maradok, hogy itt is rendbe hozzak mindent.

A két férfi felkelt, kezét fogott Gombossal s azután szó nélkül távoztak.

— Látod, édes fiam, — sugá az asszony Sándornak — hogy mily szívélyesen szorítottak ezek egymással kezét, s tudod-e, hogy e kastélyból a három közül mégis csak egy fog élni kikerülni? Nem ismerném Gombos uratam eléggé, ha nem gyanítanám, hogy mintán többé nincs szüksége büntetésekre, azokat örökre elnémitja. Még nem tudom, hogy miféle halálnemet szánt nekik, de később meg fogjuk tudni.

E pillanatban rémes vészordítás hallszott kívülről, melyet a terem falai ezerszeresen visszhangoztak s melyre Gombos uram gunykacajjal válaszolt.

— Jól sejtettem, — suttozott az asszony a rejtkehelyen — azok a szerencsétlenek 20 ölnyi sziklaüregbe buktak s Gombos uram azt hiszi, hogy most már nyugodtan alhatik.

Sándor néma borzadályal néz végig a lefolyt rémes dolgokat. Megtudta, hogy Gombos uram, az ő Juliskájának apja, volt feje annak a titkos bandának, mely évtizedek óta annyi gázságot követett el; szemtanuja volt ama borzasztó tetteknek, melylyel Gombos bűnös pályáját megkoronáza; lelkét harag és borzadály, majd meg fájdalom tölté el, midőn arra a szegény ártatlan leánykára gondolt. Szívét ellentétes érzelmek járták át; majd haraggal kapott fegyvere után hogy az elvetemült gonosztevőt, ki az apja,

tűnk s annak vezérferfiái felfogták hivatásukat s fent és alant egyaránt javítani akarnak, mihez más kívánni valónk nincsen: segítse őket az Isten feltett szándékukban!

B. J.

Elnöki megnyitó beszéd.

melylyel Becze Antal, a csikmegyei gazdasági egyesület elnöke, az egyesület által Csik-Szentmártonon 1884. október 4-én és 5-én rendezett és cselédjutalmazással összekötött állatkiállítást f. hó 4-én megnyitotta.

(Vége.)

Jól tudom én azt, hogy ez idők szerint jobban irtózunk még a tagosítástól, mint a gyermek a kísértettől, mert elhittük, hogy az ugarhatár használata nélkül nincs juhunk, sertésünk és majorságunk, a szegény ember élhetési feltétele megsemmisítve van; pedig ha körültekintünk, e rem egy nevétséges árnyékká oszlik szót. Hát ugyan nem vesszük észre, hogy mi magunk mellett még sok idegent tartunk, berszányok, más megyei kereskedők foglalták el havasainkat néha feltűnő csekély összegért? Hát ugyan ezt nem lehetne a községi közbirtokosságnak feltartani juhait, sertésait s aprómarháik részére még az arányosítás távoli behozatala után is? Hiszen az, tisztelt uraim, aránylag oly csekély mértékben terhelne, hogy ha fejő pásztorainknak szabad gazdálkodást nem engednénk, a mostani állapothoz aránylag a haszonbér mellett még jövedelmet is biztosítana számunkra. De mi ezen nem változtatunk, mert ugarhatár kell a sertéseknek, hogy naponként este, reggel háztartásunk 1—2 tagját más munkától elvonja, s hogy a hosszas szaladás miatt egy részt tüdőlobban, más abból származó betegségekben elveszítünk; nem változtatunk, mert ugarhatár kell a juhoknak az esztana-bírók s leginkább közvetve a pásztorok kedvéért, azért, hogy juhaink elsatnyuljanak s rossz, legtöbb esetben pedig pap kiszürom szemed költséggel fizessenek; holott a havasi legelés öszre felhizott sertést adna, juhainkat a télnek fagygyuval bocsátaná, hasznukat legalább is megkészszeréznék; míg ezalatt mezőgazdaságunk bőven terméné a mesterséges takarmányt, ökreinket nem sással s lovainkat nem szőrűvel kénytelenítettünk tartani. Hanem mindehez egy kis jóakarattal kell, s mi, tisztelt uraim, míg mindezeket egy kis okulásért említtük fel, lelkiismeretesen törekedünk gazdátársaink figyelmét azon kinosos bányára fordítani, mely észszel, ügyességgel és józan igyekezettel munkásságunkat az eddiginél minden esetre bővebben jutalmazza. Ha nem

az ő és Juliska boldogságát szótadta s k annyit vétkezett embertársai ellen, egy lövéssel megölje; majd meg Juliskára gondolt, kit ezáltal még boldogtalanabbá tette, s haragja azonnal lecsillapult. — Büntesse őt az ég, — gondolá magában, sohajta — ne legyen én az, ki azt a szegény leánykát utolsó vigaszától megfosztom.

Gombos még ott maradt egy néhány pereczig. Merőn bámult az égő üszkők közé s aztán felkelt s a terem egyik zugából egy kis szekrényt hozott. Felnyitotta s egy néhány darab iratot vett elő. Felnyitotta mindeniket, megvizsgálta s aztán egyenkint a tűzbe dobta, s a hátramaradt hamu-maradványt gondosan szétszórta. Az iratok fellobbanó lángja kísérteties színt adott a sáppadt, komor arcznak.

A mint ezzel elkészült, Gombos uram még egyszer körüljárta a termet, hogy nem maradt-e ott valami gyanús dolog s aztán, fegyverét magához véve, azon az uton, melyen az imént társai távoztak, elment.

— Te, fiam, maradj itt, — szolt az asszony — azonnal visszajövk. — S ezzel a hágesőn felment.

— Egy negyed óra mulva visszatért s most már emelkedettebb hangon szolt:

— Gombos már elment s most menjünk mi is gyorsan, ha lehetne azokon a szerencsétleneken még segíteni.

(Folytatása következik.)

tudjuk is egyelőre teljesen eloszlalni a sötét-séget, legalább lámpát tartunk, hogy annak világánál a jót tanulmányozhassuk.

Izelőtti rámutatunk azon birtokos társaink állapotára, kik belső telküket kiterjeszteni igyekeznek, kiknek a szomszédtól megvásárolt jószág török áron sem drága; rámutatunk az ezekben nyáron át diszoló lóher és luczernásokra; rámutatunk a csak nézve is hizlaló répasra, s ezek barmai és a községi csordában tengődő, légytől fűzött satnya állatok között összehasonlítást téve, élő példát tárunk fel a tagosítás roppant előnyéből e kis bevezetésben is. És ha tekintetbe vesszük a haszontalanul elfecsérelt munka-erőt, mi elvész a határ összeköborlásában a mezei munka alkalmával; ha tekintetbe vesszük a tarló csúga és sarjadéknak mások általi elhasználását, mi a kölcsönösségben soha sem térítettik meg, s ha tekintetbe vesszük az utak, erdők, ösvények és csapások melletti károsításokat, mi a boszankodás mellett fenyegetéssel szokott megtérítettetni, s általában a mostani mezei gazdálatság más apró nyügeit sem hagyjuk ki a számításból: lehetetlen, hogy a gazdasági egyesület jóra serkentő szava a pusztában elhangzó szó legyen.

A meg gondolatlan rohamos haladással nem valóhatjuk egymást; még 1871-ben kimutatta volt az utat a törvényhozás, melyen haladnunk kellett, de mi nem hogy követtük volna, sőt igyekeztünk bevágni azt; még annyira sem jutottunk, hogy a közlekedés természetét egymással szemben elismerjük; más megyék, más vidékek messze tul-szárnyaltak, s mi most sohajtvá emlegetjük: könnyű azoknak a jó földön, holott jó a miénk is, csak a kezelése, kihasználása rossz. E miatt vonta maga után a törvényhozás a társadalmi ut segédkezését is, hogy együttműködéssel serkentsen a jó elfogadására, hogy élő példákkal mutassunk meg annak üdvös eredményét, mi a törvény száraz betűjében kifejezve nincs.

A tenyészállat-kiállítás tehát első sorban van hivatva azon eszmék megvalósítását előmozdítani, melyeket itt elmondani szerencsés voltam, mert jutalmazást — habár kis mértékben is — csak jó várhat, jót pedig csak jó állíthat elő, mely pár szó gazdasági egyesületünknek is jelszava.

Ezek után engedjék meg, tisztelt uraim, néhány szóban megemlékezni a kiállítással kapcsolatos cselédjutalmazásról is. Az eszme egyik buzgó tagtársunk Márton Ferencz urtól származott, ki egyszersmind annak költségeihez közadakozásból szép összeggel járult. És a szerencsés eszmét a gazdasági egyesület igazgató választmányja annál nagyobb örömmel karolta fel, minél inkább meg van győződve, hogy ez is közvetett munkássági köréhez tartozik. Igen, tisztelt uraim, mert a jó cseléd a mezőgazdaság órája, s mint ilyen, háztartásunk nélkülözhetlen része, családunknak a szó nemesebb értelmében tagja, a mennyiben a gazda és cseléd közötti erkölcsi viszony meg nem sértetik. Gyakori a panasza, hogy a jó cselédnek híre is elveszett; pedig ha azoknál, kik ezt hangoztatják uton-utfélen, utánlátunk az oknak, valljuk be őszintén, reájövünk a kölcsönös hibára. Jó gazda rossz cselédet nem tűr meg a házában, és jó cseléd rossz gazdánál rosszá válik. Tavolról sem mondom én azt, hogy nincs lelkiismeretlen, rossz cseléd; fájdalom, van sok, de a jóból is rosszat csinálunk a tulságos követeléssel, az untalan szidalmazással, és sok esetben a meg gondolatlan silány tartással. Pedig az is ember, annak is a miénkhez hasonló gondolkozása van; van féltett érénye, becsülete, és azokat megtámadni nem szabad. Ezekkel szemben állanak a javíthatlan rossz cselédek, kik csak azért szegődnek be valamely gazdához, hogy torkosságuknak tápot nyerjenek, kapzsóságukat kielégíthessék és restségüknek árnyékot találjanak. Ezek megszügyenítésére és jók kitüntetésére mellett némi jutalmazására és jövő szerkentésére rendezte a gazdasági egyesület a cselédjutalmazást, s ha a nemes cseléd megközelíteni sikerül, kiadásait bőven kárpótolva találja.

Mindezeknek elmondása után tartozó kötelességet vélek teljesíteni, midőn köszönetet mondok a megyei gazdasági egyesület igazgató választmányának s általában a gaz-

dasági egyesületnek, hogy nem kimélve időt, fáradságot s még áldozatot is, alkalmat nyújtott Alecsik népének bemutatni tenyész- és igavonó állataink szikáját; köszönetet mondok Szent-Márton és Csekefalva községeknek a csinos és költséges elrendezés létesítéséért, és köszönetet mondok a rendező bizottságnak a valóban fáradságos és sok időt s munkát kívánó intézkedéséért, és egy uttal halás köszönetet mondok Gr. Széchényi Pál földművelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter ur ó nagyméltóságának is, a miért e kiállítás rendezésének anyagi terheit elvállalni kegyeskedett. A kiállítás pedig a jelenlevők szívélyes üdvözlése mellett megnyitottnak nyilvánítom.

Elnöki megnyitó.

A k.-vásárhelyi „Erzsébet“ árvaleány-nevelő intézet október 5-ki közgyűléséből.

Tisztelt közgyűlés!

Midőn árvaházunk tizedik évi közgyűlését megnyitni akarom, önkénytelenül áll előmbre azon kérdés, hogy vajjon tettünk-e mi annyit a lejárt évek alatt, mennyit tenni lehetett egy ilyen intézet érdekében? Nem külsőlegesen fogom fel e kérdést, mintha azt mondanám: jöttünk, jártunk, fáradtunk-e eleget? költöttünk, áldoztunk-e sok pénzt? építettünk, szépítettünk-e sokat? stb., hanem benső értelmét veszem a kérdésnek, t. i. felvettünk-e minden apa s anya nélküli szegény árvát, ki elhagyatottságában emberbaráti jóindulatul segítségre szorult? a kiket felvettünk, azoknak nevelését, oktatását lelkiismeretes gondnal, úgy vezettük-e, hogy jövőjük felett megnyugvással lehetünk? a kiket felneveltünk, tudtuk-e olyan uton indítani, olyan foglalkozásokra szoktatni, melyek által kegyerüket megkereshetik, becsületüket megőrizhetik? az emberiségnek hasznos tagjaivá lehetnek?

Ezen kérdések állanak e pillanatban előttem, előttünk, tisztelt tagjai a gyűlésnek! előljárói az intézetnek! Vegye mindenki komolyan szívére ezen kérdéseket s keresse meg azokra lelkiismeretesen a feleleteket; mert azok adhatnak legbiztosabb utatást a további teendőkre. Nekem úgy tetszik, tisztelt közgyűlés, hogy bár mi a legbuzgóbb akarattal tettünk is eddig mindent intézetünk emelkedése és fejlődése érdekében, mégis egy komoly visszapijlantás után téve vallomást, egyebet nem mondhatunk, mint azt, hogy akarattunk volt a jóra, de erőnk nem volt elégséges; belátjuk, hogy nemhogy már elértük volna a magunk elébe tűzött célt, de kettőztetett szorgalommal kell igyekeznünk, hogy azt elérhessük. A mire mehattunk eddig, azért áldassék a Mindenható! a mire kell még törekednünk, arra segít kegyelméért kell könyörögnünk, mi nélkül minden törekvésünk meghiusulna. Azért Istentben helyezett bizalommal és reménnyel, új buzgósággal, új kedvvel vigyük a munkát tovább.

Az intézet életmozgásának köre kitágasodott; nagyobb a mező, mely munkásokra, gondos lelkekre vár; van mit tegyen, kinek kedve van a munkára. Nemcsak megmenteni a végromlásból a szegény, elhagyott árvákat, nemcsak fejleszteni értelmüket, megalapítani becsületérzésüket, hanem ezek mellett a női ipar és szaktudomány különböző ágaiban úgy adni nekik kellő ismeret és irányt, hogy ezek által leendő életpályájukra, egész jövőjükre nézve nyugodtak lehessünk; ez a gond, melyet most mindnyájunknak lelkünkön kell hordoznunk; ez a feladat, melyet önfeláldozólag teljesíteni kell. Tudhatja a tisztelt közgyűlés minden tagja, hogy ily feladat teljesítése évenként nagy összeg pénz, általában nagy töké kíván. S meg kell vallanom, ez az, mi engem legtöbbször tölt el aggodalommal. Míg a vallás- és közoktatási miniszterium élén nm. Trefort miniszter ur leendő, addig árvaleány-nevelő intézetünk fölél nem aggodhatunk, mert — örök halálával legyen felemlítve — ő intézetünk iránt kiváló nemeslelkűséggel, páratlan jóindulattal viseltetik. Nemkülönbben a legméltóbb halála kötelezett nagym. gróf Széchényi Pál földművelés-, ipar- és ke-

reskedelmi miniszter ur. Nagy nevüket elég méltó elismeréssel emlegetni nem tudjuk, de legyen erős akarattunk és kitartó szorgalmunk, hogy a kifejtendő eredmény által tényleg bizonyítsuk be mély hálánkat. Mentől több jótéteményben részesülünk, annál nagyobb a felelősség, mely terhel, a mit hogy ne feledjünk, minden egyes tagnak szívére kötök.

De a politikai viszonyok könnyen jöhetnek változás alá, az élet maga is bizonytalan; s ha — kiket most említettem — a nemeslelkű férfiak támogatása megszűnnék: mi lenne akkor? ez a fenyegető kérdés mint egy sötét rém vonul el törődő lelkem előtt nem egyszer; erre hívom fel most a közgyűlés figyelmét is. Nekünk minden utat meg kell keresnünk, minden helyes és nemes eszközt felhasználnunk arra, hogy tökéinket mentől nagyobbra emeljük; olyan tökéket kell szaporítnunk, melynek évi jövedelme az intézet teljes évi szükségletének fedezésére kiérjen. Tehát anyagi erőnk gyarapodása, vagyonunk pontos kezelése, szaporítása, — ez a mindennapi munkánk, t. közgyűlés! Az intézet beléletének vezetését, az oktatást, nevelést, szakismeretek ügyét — hála az egek Urának! — megnyugvással bízhatjuk a derék igazgató elismert lelkiismeretességére; mi munkálkodjunk mindnyájan vagyonunk gyarapítására. Gondos, pontos, szigorú, szabályszerű kezelése a meglevőnek, alkalmas időkben kisebb-nagyobb gyűjtesek eszközzése, egy lehető sorsolás, bálók stb. mind megkísérlelők; mindnyájan igyekezzünk tenni valamit az üdvös célra s az így összefolyó örök munkásságának eredménye bizonyára öröndetes leendő. Midőn erre ismételtén felhívom, felkérem becses figyelmüket, ügybuzgóságukat: a Mindenható segítségül hívásával a közgyűlést megnyitottnak nyilvánítom.

Felhívás

Kézdi-Vásárhely város és vidéke t. közönségéhez.

Kézdivásárhelyi és vidéki kórházunk ügye hosszas fáradozás és megfeszített munkálkodás után Istén kegyelméből azon szerencsés helyzetbe jutott, hogy folyó évi október hó 19-én vasárnap d. u. 1 órakor ünnepélyesen megnyithatjuk s átadhatjuk a szenvedő emberiség használatára.

Midőn ezen öröndetes körülményt Kézdi-Vásárhely város és vidéke t. közönségének tudomására hozzuk, egyuttal nem mulaszthatjuk el, hogy a n. é. közönség szíves figyelmébe ajánljuk, miszerint kórházunk a mai kor kívánalmainak teljesen megfelelő s bármelyik nagyobb kórház berendezésével a versenyt egészen kiálló felszereléssel, berendezéssel bír s így egyesíti magában mindazon kellékeket, melyeket a célszerű, gondos és lelkiismeretes kórházi ápolás igényel. Folyó hó 19-én megnyitjuk a kórházat s ez időtől kezdve bármilyen állásu, koru, valásu, mindkét nembeli betegeket, legyen az városi vagy vidéki, egyaránt felvesszen kórházunk az ágyszám erejéig; kérjük tehát a t. városi és vidéki közönséget, hogy a jelzett időtől fogva betegeiket kórházunkba hozni szíveskedjenek, hol azok csekély díjért korszerű, humanus ápolásban fognak részesülni.

K.-Vásárhelyt, 1884. okt. 11.

Br. Szentkereszty Stephanie,
kórházi elnök.

Erdélyi Károly,
kórh. titkár.

Meghívó

a magyar szent korona országos Vörös kereszt egyeslete kézdivásárhelyi és vidéki választmányának K.-Vásárhelyen folyó 1884. évi október hó 17-én d. u. 11 órakor tartandó rendkívüli közgyűlésére.

A gyűlés főbb tárgyai:

1. Elnöki megnyitó.
2. Titkári jelentés.
3. Az országos Vörös kereszt egyesület átiratának felolvasása a kórház fenntartására vállalt segélyről s annak megfelelő kötelezettségünkről.
4. A megtalált fiók-egyleteknek nyilatkozata az őket illető résznek a kézdivásárhelyi kórháznak való átengedéséről.

5. Jegyzőkönyvi határozat arról, hogy a Vörös kereszt egyesület által évenként járulandó segély kihez küldessék.

6. A választmány tagjainak pontos számbavétele.

7. A számadás elkészítésének módja s rendje felőli intézkedés.

8. Költség-előirányzat.

9. Lehető indítványok és más folyó ügyek.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.

Különfélék.

— A püspökké választott Szász Károly saját kérelme folytán Ő felsége által miniszteri tanácsosi állásától — hű és buzgó szolgálatai elismerése mellett és min. tanácsosi czime és jellege meghagyásával — felmentetett. — Ünnepélyes beiktatása új lelkész állomásába vasárnap történt a budapesti ref. anyae gyház templomában roppant nagyszámú közönség jelenlétében, mely alkalommal retorikai szépségekben gazdag, emelkedett szellemű beszédet mondott. Az istentisztelet végeztével az iskolaudvaron a közönség lelkesen megéljengette az új püspököt, kinek — mint a kézdivásárhelyi ev. ref. egyház egykori szeretett lelkészének — ez állásában mi is szívünkben kívánunk minden jót!

— A Csik-Szeredában állomásozó 23-ik honvéd-zászlóalj tisztikara — mint biztos forrásból értesülünk — katonai zenekart szándékozik felállítani s e végre az előleges lépések már meg is tétettek. Melegen üdvözljük ezen törekvést, mert tudomásunk szerint a honvéd-zászlóaljaknak még eddig nincs zenéjük s így a csikszeredai lenne e tekintetben az uttörő és első zenekar.

— Halálozás. Mengel Pál kovásznai általánosan szeretett és becsült vezértanító folyó hó 13-án meghalt. Halála mély részvétet keltett ismerősei körében, mert úgy a nevelésügy, mint általában a közügyek egy lankadatlan bajnokot vesztek el benne. Temetése folyó hó 15-én történt közrészvét mellett. Pályatársai és barátai kegyeletük jelölül koszorukat tettek koporsójára. Haláláról a következő gyászjelentést tettük:

„Mengel Pálné szül. Pap Mária bánatos özvegy, a maga és az elhunytak testvérei: Mengel János, András és Borbála, valamint számos rokonok és barátok nevében mély fájdalommal tudatja a hű férj, szerető testvér és jó barát Mengel Pál volt községi vezértanító és dalkör-vezetőnek folyó év és hó 13-án 10 órakor, életének 35-ik, boldog házasságának 4-ik, tanítóskodásának 10. évében 10 napi terhes szenvedés után tüdővész következtében történt gyászos kimúlását. Az elhunytak hűlt tetemei folyó évi október hó 15-én délután 2 órakor fognak a reformátusok helybeli temetőjében örök nyugalomra helyeztetni. Nyugodjék csendesen! Kovászna, 1884. október 14-én.“

— A Kézdivásárhelyi Kisegítő pénztár-egyesület november 2-án a városház nagytermében rendkívüli közgyűlést tart. E gyűlés egyetlen tárgya lesz az egyesület átalakítása részvény-társulattá.

— A kézdivásárhelyi Oltár-egyesület folyó hó 12-én tartotta ez évi rendes közgyűlését, melyről a részletes tudósítást tértiány miatt csak jövő számunkban fogjuk közölni.

— Helyreigazítás. Múlt számunkban az erd. r. k. státusgyűlésről szóló értesítésnek az alapok és uradalmak költségvetésére vonatkozó részében aggházak helyett mindenütt egyházak szedetett, mit a zavarok kikérülése végett kiigazítani kérünk.

13-ik közlemény

a Br. Szentkereszty Stephanie kezdeményezése folytán Kézdi-Vásárhelyt felállítandó kórház részére tett szíves adakozásokról.

Br. Szentkereszty Stephanie gyűjtésének folytatása:

Rudolf koronaherceg születésének emlékére gr. Karácsonyi Guidó alapítványának 1883. évre esedékes kamatjából 50 frt, br. Wodiáner Albert 10 frt, br. Jósika Pepi Fanny 5 frt, Lenoir György András 10 frt, Ipolyi Arnold püspök 10 frt; összesen 85 frt. Dr. Sinkovics Ignác a várostól járó évi fizetéséből évenként 200 frt, hat éven át 1200 forint.

Nagy Károly és Kovács Károly ivén: Nagy Ferenczné szeszyárosné 100 frt.

Tiszteletes Kovács István ivén: ifj. Kovács János 2 frt, Tóth László 50 kr, Kiss Károly 50 kr, ifj. Dézsi Bálint 1 frt, Jancsó Geiza 5 frt; összesen 9 frt.

Fogadják a buzgó gyűjtők és jótékony adakozók a felállítandó kórház nevében leg-halásabb köszönetünket.

Kézdi-Vásárhelyt, 1884. okt. 11.

Szűcs József m. p.
igazgató.

Kovács István m. p.
jegyző.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Október 14-én.

Magyar aranyjárdék 6%	123.—
Magyar aranyjárdék 4%	93.25
Magy. papírbárdék 5%	38.75
Magyar vasúti kölcsön	142.50
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	96.50
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	119.—
M. keleti vasúti államköt. III.	103.—
Magyar földterhermentesítési kötvény	100.75
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	100.—
Temes-bánati földterherm. kötvény	100.—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	99.75
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	100.—
Horvát-szlavon földterherment. kötv.	100.—
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	98.50
Magyar nyeresémsorsjegy kölcsön	114.50
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	115.25
Osztrák járadék papírban	80.85
Osztrák járadék ezüstben	82.—
Osztrák járadék aranyban	103.—
1860. államsorsjegyek	134.50
Osztrák-magyar bankrészvény	853.—
Magyar hitelbank-részvény	283.25
Osztrák hitelintézet-részvény	283.60
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.76
20 frankos arany	9.68
Német birodalmi márka	59.85
London (2 havi váltókért)	122.10

A brüni kis lutri.

H u z á s október 8-án.

22. 20. 75. 85. 24.

Felélős szerkesztők:

Ifj. Dobay János. Móricz Gyula.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Sz. 1815—1884.

közig.

Hirdetmény.

Kézdi-Vásárhely város tulajdonát képező Katrosa, Kétág, Kecskés és Zsiros havas erdőségek, úgy a város területén is a vadászati és halászati jog 1885. év január 1-ső napjától hat egymásután következő évre árverés útján 1884. október 19., esetleg 26-án d. u. 3 órakor a tanácsházánál haszonbérbe fog adni.

Az árverési feltételek a tanácsházánál hivatalos órák alatt megtekinthetők. Kézdi-Vásárhely város tanácsa! 1884. október 11-én.

2—3

Szűcs József
polgármester.

2438. szhoz.

Hirdetmény.

Gyergyó-Szent-Miklós község képviselőtestülete által hozott és fensőbb megerősítést nyert határozat folytán egy új község-házat szándékozik építtetni, minek felvállalására ezennel pályázat hirdettetik.

Az építés megkezdendő lesz 1885. év tavaszán és bevégezendő 1886. augusztus 15. napjáig. A többi vonatkozó feltételek, terv és költségvetés a község hi-

vatalos helyiségében a rendes órákban betekinthezők.

Az építésnek megállapított előirányzata 32207 frt 22 kr. o. é.

A versenytárgyalás szabályszerű és 3220 frt bánatpénzzel ellátott írásbeli ajánlatok útján folyó 1884. évi október hó 27. napján délutáni 3 órakor történik, illetőleg akkor bontatnak fel az ajánlatok, azok azonban ugyanezen hó 26. napja déli 12 óráig alulírt községi előjárásához már előre beadandók, mivel ezen időn túl még a posta útján érkezendő ajánlatok sem fogadtatnak el.

A beadott ajánlatok a versenytárgyalás megkezdése előtt csak a bánatpénz vesztese mellett adatnak vissza.

Községi előjárás.

Gyergyó-Szent-Miklós, 1884. szeptember 30-án.

Ferenczy István,
bíró.

Gencsi Alajos,
jegyző.

3—3

165. szám.

1884.

Árverési hirdetmény.

Alólírt kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. törv.-czikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kézdivásárhelyi tekintetes kir. járásbíró 1258. számú végzése által sepsiszentgyörgyi Dr. Wissiak Antal végrehajtó javára Bitán lakó Gyárfás Albert ellen 353 frt tőkekövetelés és törvényes járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 560 ftrra becsült 2 pár fejtér szőrű koros jármás ökr, 1 pár fejtér szőrű 5 éves jármás ökr és 2 sárga kanca csikóból álló ingóságok nyilvános árverés útján készpénzért eladatnak.

Mely árverésnek a 1676. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Maksán a község-házánál leendő eszközölésére 1884-ik év november hó 7-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Kelt Kézdi-Vásárhelyt, 1884-ik évi október hó 10-ik napján.

Nagy Dániel,
kir. bírós. végrehajtó.

Sz. 2675. tkvi.

1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy gyergyószentmiklósi özv. Zakariás Jánosné és érdektársai önkéntes árverési kérésére folytán a csikszederai kir. törvényszék területén lévő, a gyósztmiklósi 545. tjkvben A+1-től 34. rdz. a. foglalt ingatlanokra, úgy a gyósztmiklósi 594. tjkvben A+1. és 2 rdz. a. foglalt ingatlanok hasonlófelére az árverést 4018 frt 88 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebbi megjelölt ingatlanok az 1884. évi december hó 29-ik napján délelőtti 9 órakor a telekkönyvi irodában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben a kiküldött kezéhez lefizetni.

Kelt Gyergyó-Szentmiklóson, 1884. évi október hó 10-én.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Sz. 4300. tkvi.
1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A k.-vásárhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság, közhírré teszi, hogy özvegy Rózsa Elekné végrehajtónak Kanabé András és neje Hosszu Anna végrehajtást szenvedő elleni 170 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő, Peselnek községében fekvő, a peselneki 378. számú tjkvben foglalt 2663. hr. sz. ingatlanra az árverést 69 frt 30 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebbi megjelölt ingatlanra az 1884. évi december hó 15-ik napján délelőtti 9 órakor Peselnek községében, a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-t készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Végrehajtó követelése és járuléka erejéig bánatpénz letétele nélkül is árverezhet.

A k.-vásárhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnak 1884. évi szept. hó 23-án tartott üléséből.

Sz. 2739—1884.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kvásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Fejtér Lukács kereskedő k.-vásárhelyi lakos végrehajtónak Jankó Károlyné szül. Kovács Mária karatnai lakos végrehajtást szenvedett elleni 1122

frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Alvolál községben fekvő, a Karatna, al- és f.-voláli 65. sz. tjkvben 157. 160. 298. 1985. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2684. 2685. 2714. 2715. 2716. 2717. 2834. 2915. 2837. 2838. 3028. 3028* 3345. 3884. 3885. 3886. 3987. és 4019. hr. sz. a. ingatlanokra az árverést megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebbi megjelölt ingatlanok az 1884. évi december hó 3-ik napján délelőtti 9 órakor Karatna községben, a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenként készpénzben, vagy az 1881. LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A k.-vásárhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság üléséből 1884. évi július hó 31-ik napján.

A nagyérd. háziasszonyok becses figyelmébe

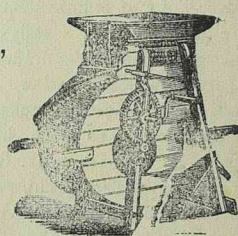
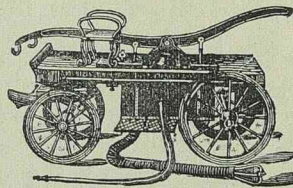
ajánljuk az újonnan feltalált sárga szurokszapant, mely a ruhát mosásközben nem rongálja, s melyből csak félannyi szükséges, mint az eddigi szappanokból. Ára darabonként 44 kr. Kapható „Id. Bocskor és Szűcs” cégnél Kézdi-Vásárhelyt.

2—3

WASS és RIEMER

29—52

vaskereskedése,
gazdasági gépek,
FECSKENDŐK,
tűzoltó szerelvények és
harangok
állandó gyári raktára
és kiállítása

Sz.-Udvarhelyt.

Mint hazánk leghíresebb és megbízhatóbb gyárosainak képviselői, ajánljuk a következő, nagy választékban készletben levő gazdasági gépeket, eszközöket és szerelvényeket:

Soproni Seltenhofér Frigyes és fiától: tűzi fecskendők, tűzoltó-szerelvények és harangokat.

Budapesti Grossmann és Rauschenbachtól: kettős, legjobb szerkezetű kézi, lörejtő járgányos cséplőgépek és rostákat.

Budapesti Brogle Józseftől: konkolyválasztó trienrők, szórórosták és kukuricizamorzosítók.

Mosonyi Kühne Edéttől: Hungaria Drill sorbavető gépek, lökapák, ekék és boronák, szecská- és répavágó gépeket.

Budapesti Kotz Páltól: szecská, répavágók, rostáló, daráló, vető, boronáló és összes ekéit.

Továbbá: Angolhou legelső gyárosa Lincoln Clayton és Shuttleworthtól: gözcseplők- és mozgonyokat. — Bécsi Tanczos Bezsőtől: tűz és betörés ellen biztos pénzszekrényeket.

Mindezen elősorolt gazdasági gépek, tűzi fecskendők, tűzoltó szerelvények és harangokból nagyválasztékú raktárt tartván, felhívjuk a nagyérdemű gazdaközönséget annak megtekintésére. Gépeink könnyű járása, szolid szerkezete és ezelszerű használhatóságáról mindenki személyesen meggyőződhetik, mire névze készek vagyunk a felelősséget elvállalni. — Magunkat a n. é. közönség szíves jóindulatába ajánlván, kérjük minél gyakoribb megbízásait.

Kiváló tisztelettel

WASS és RIEMER.